

Τώρα τις αντικαθιστούν με γάτες από πορσελάνης με τόσο φυσικέ, που όπως κι' αν τις ταποθετήσης μοιάζουν σαν ζωντανές.

Νά και μια ευκαιρία να προσφέρη κανείς μια γατίτσα για δώρον ευχάριστο και φτυνό - φτυνό.

* * *

Ο Έδουαρδος Ρωδ εἰς ἓνα μυθιστόρημά του λέγει, ὅτι κάποιος ἰατρός με τρόπον, τὸν ὁποῖον δὲν μᾶς περιγράφει, ἐξήτασε τὸν ἐγκέφαλον αὐτοκτονήσαντος νέου καὶ ἀνεῦρεν ἐγκεφαλαρχμένας, τρόπον τινά, τὰς τελευταίας σκέψεις, τὰς ὁποίας ἔαμεν ὀλίγες στιγμῆς πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ μάλιστα καὶ μετὰ τὸν θάνατό του· καθότι κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ συγγραφέως ἡ ζωὴ δὲν σβύνει, ὅπως νομίζομεν μετὰ τὴν τελευταίαν πνοή, ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Οἱ ὁπαδοὶ τῶν... οἱ ροκαμβολιστὰί, ὥς 'πὼ καλύτερα τὸ θαύμασαν, δὲν εἶναι σκεπτικιστὰί ἢ δὲν ξέρω τί ἄλλο διὰ τὰ ἀνελύσουν ὅλα. Οἱ ἄλλοι θὰ χαμογέλασαν βέβαια.

Καὶ ὅμως ἰδοὺ τί μᾶς λέγουν ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ: Ὁ φωτογράφος Roekwood, ὁ ὁποῖος ἐνησχολεῖτο μετὰ τὴν φωτομικρογραφίαν, βρῆκε ἓνα κομματι ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον κάποιου σπουδαίου ἱσιανολόγου. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὸ μικροσκοπίον εἶχε παρατηρήσει κάτι σημεῖα, ποὺ δὲν ἔμοιαζαν τὰ ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐγκεφαλικὴν κατασκευὴν, τὸν ἐφωτογράφησε καὶ κατόπιν μετὰ τὸ μικροσκοπίον ἐπέτυχε μετέθεσιν τῆς διαμέτρου κατὰ 3,000 φορές καὶ βρῆκε... σχήματα γεωμετρικὰ ὅπως ἰδιαιτέρως, τὰ ὁποῖα, ὅπως τοῦ εἶπε σοφὸς φίλος του, εἶναι ἱερογλυφικά.

Εἶναι κι' αὐτὴ μία ἀπὸ τίς πολλὰς ἀποδείξεις ὅτι ὅλα τὰ παράδοξα πρέπει νὰ μᾶς ἔρχονται ἀπ' τὴν Ἀμερικὴ.

* * *

Ἐνίοτε εἶναι κανεὶς πλησιέστερα σ' ἐκεῖνους, ποὺ ἀποχωρίζεται παρὰ σ' ἐκεῖνους, ποὺ ἀνταρχνεῖ.

Α. Δουμάς.

Γ. Ι. Κάρι.

Ἀλληλογραφία.

Καμελίαν, ἐν ταῦθα. — Διὰ τὸν ποιητὴν εἶνε ἴσως κατὰλληλος ἡ μοναξιά, ἀλλὰ διὰ τὸν διηγηματογράφον ὄχι. Πρέπει νὰ ζῇ μέσα στὸν κόσμον· νὰ μὴ παρέρχεται τίποτε ἀπαρατήρητον δι' αὐτὸν, ἀλλὰ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ τὸν ἀγαπήσῃ, εἰμφορεῖ καὶ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος. Πιστεύω, ὅτι φθάνει τότε εἰς ἓν σημεῖον, ἄρκετὰ Δονκιςοττικόν, νὰ νομίζῃ: ὅτι οἱ τριγυρινοὶ του, ἔχουν τὴν καλωσύνην, νὰ πονοῦν, νὰ χαίρουν, νὰ καλοζοῦν, νὰ κακοζοῦν, ἀπλούστατα διὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον του. Καὶ οἱ φίλοι του, ἂν τὸν πληγώσουν μετὰ κανένα παράξενον τρόπον, πρέπει νὰ τοὺς εὐγνωμονῇ... τοῦ ἔδωκαν μάθημα πόνου, τὸν ὁποῖον εἰμφορεῖ τώρα νὰ καλοπεριγράψῃ.

κ. Ν. Ἐχετε δίκαιον· στὴν ἀπογευματινὴ τοῦ Πάνσα,

μετὰ τὸ χαρτοπαίγνιον ὁ ἄνθρωπος ὁ φρόνιμος θὰ γείνηται ὄχι λέων (ποῦ εἶνε τιμὴ του) ἀλλὰ Λεώνης. Ἦτο λάθος τοῦ τύπου.

Νεοφώτιστον ἐν ταῦθα. — Ἀρά γε ὁ Ἀργύρης μας, ποῦ ἀνέθηκε στὸ κορφοβοῦν τοῦ ἀνέφορου τῆς τέχνης, ἔαμε τὸ θαῦμα νὰ προσηλυτισθῇ εἰς τὴν δημόδη; Τί ὀρθῶς γραμμένα, τὰ τραγούδια χωρὶς λόγην!

Οἰκονομὴν. Ἀπατάσθαι, οἱ ποιηταὶ μας καὶ οἱ λογογράφοι μας, ὅχι μόνον δὲν εἶνε ἐναντίοι τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ ἐστήσαν νεώτατοι τὴν φωλίτσα τους. Συνταγὰς μαγειρικὰς, εἰμφορεῖτε νὰ εὑρετε εἰς μαγειρικὰ βιβλία, ἀλλ' ἀπὸ τὴν «Ἠχώ», μὴν περιμένετε τοιαύτας.

κ. Α. Ε. ἐν ταῦθα. — Τὸ διήγημά σας εἶνε ἀνοσιώτερον καὶ τοῦ τίτλου του. Ἀπὸ τὰ ποιηματάκια σας τὸ «χαῖρε» μ' ὅλην τὴν κοινοτοπίαν τοῦ δὲν εἶναι, ὑπὲρ τὴν ἐποψὴν τῆς διατυπώσεως, ὅπως διόλου χωρὶς χάριν. Προσεῖχτε ὅμως, ἂν ρίψουν ἐπάνω σας ὅλο τὸ χῶμα ποὺ πατῇ ἡ σκληρά σας—ἂν μάλιστα—ἀγαπᾷ τοὺς μακρυνούς περιπάτους—μήπως τὰ ὅσα σας εὑρεθῶν βαθεῖα, πολὺ βαθεῖα κ' εἰσθε κράμα.

κ. Περπλδ. εἰς Π. — Τὸ «Γιάντες» σας ἔχει ἄρκετὰ πρωτότυπον τὴν θέσιν, ἀλλὰ δὲν ἐτονίσθη ἐπαρκῶς καὶ ἐχάθη μὲς στὴν γλαρότητα τοῦ ἐπιλόπου.

κ. Ἡλ. Στ. Κέρκυραν. — Βλέπετε δὲν σὰς λησμονοῦμεν, πρέπει καὶ σεῖς νὰ μᾶς θυμᾶσθε, περιμένομεν.

Δεσποινίδα Μ. Κ. ἐν ταῦθα. — Ὁλόκληρος ἡ πρώτη στροφὴ ἀπὸ τὸ ὅλο τοῦ Robinson περὶ τῆς ὁποίας πρόκειται εἰς τὰ «Εἰδύλλ. τοῦ Σαλ.» ἔχει ὡς ἐξ ἧς:

Veux-tu, mon bonhomme,
veux-tu, qu' à mon tour
je te prenne comme
je comprends l'amour?

Καὶ ἡ τελευταία:

Quand mon oeil se lève
vers une beauté
je préfère au rêve
la réalité.

Ὁ Α'. διαγωνισμός μας.

Ὅπως πράγματι καὶ δὲν εἶχεν ἀξιῶσεις περισσοτέρας, περιορίσθην ἐντὸς λίαν στενοῦ... μαθητικοῦ κύκλου. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ βραβευομένου—ἐπειδὴ ἐπὶ τέλους ἔπρεπε νὰ βραβευθῇ ἓν—κατήντησε σχεδὸν τυχαία ἐπάνω κάτω, μετὰ μετὰφράσεων ἴσης σχεδὸν ἀξίας, καὶ μᾶς ἀπαλλάττει ἀπὸ τὸν κόπον νὰ ἐπιμένωμεν περισσότερον νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν προτίμησίν μας. Ἐκτὸς μᾶς μεταφράσεως (τοῦ κ.Ι.Μ.) ποὺ μυρίζει τὴν ἀγωνίαν τοῦ ξεφυλλίσματος τοῦ λεξικοῦ, αἱ ἄλλαι, 4—5, παρυσιαζόνται ἐξ ἴσου ἀνετοὶ καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐννοήσουν τότε καὶ οἱ περισσότεροι περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.